

Brüssel, 24.10.2018
COM(2018) 710 final

2018/0365 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega määratakse kindlaks teatavate Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade
püügi võimalused 2019. aastaks**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ) soovitakse tagada vee-elusressursside kasutamine säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimustes. Tähtis vahend nende eesmärkide saavutamiseks on iga-aastane kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks liikmesriikide 2019. aasta kalapüügivõimalused Musta mere majanduslikult kõige tähtsamate kalavarude osas.

Musta mere kilu puhul on ettepaneku tegemisel aluseks võetud autonoomse kvoodi kohta esitatud teaduslik nõuanne ning ettepaneku eesmärk on hoida kalastussuremus praegusel tasemel.

Hariliku kammelja puhul võetakse ettepanekuga üle lubatud kogupüük ja kvoodid, nagu need on sätestatud Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) soovitusel (GFCM/41/2017/4) 29. geograafilise alapiirkonna (Must meri) hariliku kammelja püügi mitmeaastase majandamiskava kohta.

- **Üldine taust**

- Ettepaneku taustaks on komisjoni teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule ühise kalanduspoliitika olukorra ja 2019. aasta kalapüügivõimalusi käsitleva konsultatsiooni kohta [COM(2018) 452 (final), 11.6.2018].
- Kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel tuleks arvesse võtta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) artikli 16 lõiget 1 (milles osutatakse suhtelise stabiilsuse põhimõttele) ja artikli 16 lõiget 4 (milles osutatakse ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja mitmeaastastes majandamiskavades sätestatud eesmärkidele).

Bulgaaria ja Rumeenia kasutavad Musta mere kalavarusid koos ELi mittekuuluvate riikidega: Türgi, Ukraina, Gruusia ja Venemaa Föderatsiooniga.

Euroopa Liidu ja liitu mittekuuluvate riikide vahel ei olnud kuni 2017. aastani piirkondlikul tasandil vastu võetud otsust lubatud kogupüügi kohta. 2008. aastast alates on Euroopa Liit igal aastal määranud kindlaks autonoomsed kvoodid hariliku kammelja ja Musta mere kilu varude jaoks, et tagada ühise kalanduspoliitika eeskirjade kohaldamine. Piirkondlikku lubatud kogupüüki kohaldatakse alates 2018. aastast hariliku kammelja püügi suhtes kahel aastal ehk 2018–2019 ajutiselt eraldatud kvootidega ja see kehtestatakse ELi määrusega Musta mere kohta, vastavalt soovitusele GFCM/41/2017/4, mis võeti vastu GFCM 2017. aastal toimunud 41. istungjärgul.

Kilu püük on Musta mere äärsete riikide jaoks olulise sotsiaal-majandusliku tähtsusega. Vastavalt kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) Musta merd käsitlevas 2017. aasta aruandes esitatud ametlikult teatatud lossimistele moodustas ELi riikide osa Musta mere kilu kogulossimistest 2014. aastal 4,5 %, 2015. aastal 3,12 % ja 2016. aastal 2,93 %. Vastavalt GFCMi 2017. aasta istungjärgu aruandele on Musta mere kiluvarusid kasutatud säästvalt. Selleks et tagada Musta mere kiluvarude jätkusuutlikkus, on sellegipoolest vaja kalastussuremus hoida praegusel tasemel (11 475 tonni).

Hariliku kammelja püük on Musta mere äärsete riikide jaoks olulise sotsiaal-majandusliku tähtsusega. Soovituses GFCM/41/2017/4 kehtestati 2018. ja 2019. aastaks kõigile Musta mere äärsetele riikidele ajutiselt eraldatud kvoodina hariliku kammelja piirkondlik lubatud kogupüük (644 tonni). Soovitus sisaldab läbivaatamisklauslit, mis annab võimaluse 2018. aastal lubatud kogupüük ja kvoodid uuesti läbi vaadata, kui teaduslik nõuanne ei kinnita kalastussuremuse konstruktiivse arengu jätkumist. GFCMi Musta mere tööühma 11.–13. juulil 2018 toimunud 7. istungjärgul kinnitati hariliku kammelja varu kalastussuremuse konstruktiivse arengu jätkumist. ELile 2018. ja 2019. aastaks eraldatud kvoot on 114 tonni. Hariliku kammelja jaoks ettenähtud lubatud kogupüük ja kvoodid, püügikoormuse haldamine ja püügipäevade arvu piiramine 180 päevale aastas ning praegu kohaldatav kahekuuline keeluaeg ajavahemikuks 15. aprillist kuni 15. juunini tuleks rakendada käesoleva määrusega.

Kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 847/96¹ artikliga 2 tehakse ettepanek, et artikleid 3 ja 4 ei kohaldata käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude suhtes. Sellegipoolest kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 9 sätestatud paindlikku ühest aastast teise ülekandmist lossimiskohustusega hõlmatud kalavarude suhtes.

• Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid

Kalapüügivõimalusi ja nende eraldamist liikmesriikidele reguleeritakse kord aastas. Viimane selline õigusakt on nõukogu 11. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2360,² millega määratakse kindlaks teatavate Musta mere kalavarude püügivõimalused 2018. aastaks.

Lisaks iga-aastastele kalapüügivõimalustele tuleks rõhutada järgmisi meetmeid, mis on olulised käesoleva ettepanekuga hõlmatud kalapüügi jaoks Mustal merel. GFCM hiljutiste soovituste ülevõtmist käsitlev komisjoni soovitus võeti vastu 22. märtsil 2018³ ning see on Euroopa Parlamendis ja nõukogus kaasseadusandlikul menetlemisel. Tuleks märkida ka seda, et iga-aastaste kalapüügivõimalustega on lahutamatult seotud järgmised elemendid ja neid võetakse käesolevas ettepanekus arvesse.

- Kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdud ja võrgusilma miinimumsuurused hariliku kammelja püügil Mustal merel on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määruses (EL) nr 227/2013,⁴ millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu ning (EÜ) nr 1434/98, millega täpsustatakse tingimusi, mille alusel võib lossida heeringat muuks tööstuslikuks otstarbeks kui vahetult inимtoiduks.
- Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) 37. istungjärgul vastu võetud soovitus GFCM/37/2013/2, millega kehtestatakse miinimumnõuded hariliku kammelja püügiks põhjanakkevõrkudega ja vaalaliste kaitseks Mustas meres (Split, 2013. aasta mai).
- Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) 39. istungjärgul vastu võetud soovitus GFCM/39/2015/3, millega kehtestatakse meetmed hariliku kammelja ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata püügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks Mustal merel (Milano, 2015. aasta mai).

¹ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

² ELT L 337, 19.12.2017, lk 1.

³ COM(2018) 143 (final), 22. märts 2018.

⁴ ELT L 78, 20.3.2013, lk 1.

- Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) 41. istungjärgul vastu võetud soovitus GFCM/41/2017/4, milles käsitletakse Musta mere (29. geograafilise alapiirkonna) kammeljapüügi mitmeaastast majandamiskava (Budva, 2017. aasta oktoober).
- Bukaresti deklaratsioon,⁵ mis kiideti heaks Musta mere kalavarude majandamiseks korraldatud GFCMi kõrgetasemelisel kohtumisel 2016. aasta oktoobris. Konverentsil vastu võetud deklaratsioonis rõhutati, et Musta mere äärsetel riikidel on vaja ühiseid ja koostööl põhinevaid lähenemisviise, et parandada Musta mere kalanduse jätkusuutlikkust.
- 7. juunil 2018 Musta mere kalandust ja vesiviljelust käsitleval kõrgetasemelisel konverentsil allkirjastatud Sofia ministrite deklaratsioon,⁶ milles täpsustatakse Bukaresti deklaratsiooniga võetud kohustusi ja koostatakse Musta mere kalanduse jätkusuutlikkust käsitlev konkreetne tegevuskava järgmiseks kümneks aastaks.
- GFCMi vahestrateegia (2017–2020), mille eesmärk on säästev kalapüük Vahemerel ja Mustal merel,⁷ mille raames võeti muu hulgas vastu meetmepakett Musta mere kalavarude majandamise mitmepoolseks tugevdamiseks.
- Bulgaaria ja Rumeenia toetasid soovitusena GFCM/41/2017/4 kehtestatud GFCM hariliku kammelja püügi kontrolli ja inspekteerimise katseprojekti rakendamist ning osalesid selles aktiivselt. GFCM katseprojekti töötas välja Euroopa Kalanduskontrolli Amet, kellega Bulgaaria ja Rumeenia tegid aktiivset koostööd, mis võimaldas korraldada nende vastavates majandusvööndites ühisoperatsiooni.
- Kohustused, mille Bulgaaria ja Rumeenia võtsid 2017. aasta detsembris 2018. aasta kalapüügivõimalusi käsitleva määruse raames, et parandada vajalike meetmete rakendamisega hariliku kammelja ja hariliku ogahai varude majandamist 2018. aastal, parandada kontrolli, võidelda ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga ning parandada andmete kogumist, on edukalt täidetud. Nii Bulgaaria kui ka Rumeenia rakendasid mitut meetet, mille eesmärk oli näiteks vähendada teatamata püügi ohtu, registreerides kogu hariliku kammelja ja hariliku ogahai saagi (isegi 50 kg väiksemate koguste puhul), tihendada inspekteerimisi (merel, turul, maal, ühisinspekteerimine) ning toetada ja veelgi parandada teaduslikke nõuandeid Mustal merel toimuva kalapüügi ja Musta mere kalavarude bioloogiliste andmete kohta.

- **Kooskõla muude Euroopa Liidu tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega**

Kavandatud meetmed on kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkide ja eeskirjadega ning liidu säästva arengu poliitikaga.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Konsulteriti järgmiste teadusasutustega: kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ning Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) Musta mere tööühm (WGBS).

⁵ Vt link <http://www.fao.org/gfcm/meetings/blackseaconference2016/en/>

⁶ Vt link https://ec.europa.eu/fisheries/black-sea-countries-pledge-promote-sustainable-fisheries-and-aquaculture_en

⁷ Vt link <http://www.fao.org/gfcm/reports/statutory-meetings/detail/en/c/454522/>

Liit taotleb STECFilt teaduslikke nõuandeid tähtsate kalavarude seisundi kohta. STECF annab nõu vastavalt komisjonilt saadud pädevusele. Nõukogus käesoleva ettepaneku arutamise käigus esitatavad uuemad ja täpsemad nõuanded hõlmavad Musta mere kalavarusid, mille jaoks kvoodid välja pakutakse.

Lõplik eesmärk on saavutada ja säilitada selline kalavarude tase, mis võimaldaks kindlustada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse. See eesmärk on lisatud sõnaselgelt ühise kalanduspoliitika alusmäärusesse, mille artikli 2 lõikes 2 sätestatakse, et see eesmärk „tuleb saavutada võimaluse korral 2015. aastaks ning [...] 2020. aastaks kõigi kalavarude puhul.“ See kajastab liidu võetud kohustusi seoses ülemaailmse säästva arengu tippkohtumisega 2002. aastal Johannesburgis ja eesmärgi saavutamiseks väljatöötatud rakenduskavaga.

- **Konsulteerimine huvitatud isikutega**

Huvitatud isikutega konsulteerimiseks kasutati komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule ühise kalanduspoliitika olukorra ja 2019. aasta kalapüügi võimalusi käsitleva konsultatsiooni kohta [COM(2018) 452 (final), 11.6.2018]. STECF esitab ettepaneku teadusliku põhjenduse. Kõik STECFi aruanded on kättesaadavad merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi veebisaidil.

- **Mõjuhindang**

ELi tasandil on hariliku kammelja varu populatsiooni taastamisele avaldatava negatiivse mõju oht vähenenud, sest Rumeenia ja Bulgaaria on kehtestanud ja rakendanud täiendavad registreerimis-, kontrolli- ja seiremeetmed kooskõlas kohustustega, mille need liikmesriigid on võtnud seoses määruse (millega määratakse kindlaks teatavate Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2018. aastaks) vastuvõtmisega.

Mitmepoolsetel tasandil on kalavaru populatsiooni taastamisele avaldatava negatiivse mõju ohtu piiratud mitme uue meetmega: 1) 7. juunil allkirjastatud Sofia ministrite deklaratsioon, milles kinnitatakse Musta mere äärsete riikide pühendumist konkreetset tegevuskaval põhinevale ühistegevusele Musta mere kalanduse jätkusuutlikkuse nimel, 2) GFCMi ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi võitlemise piirkondliku tegevuskava vastuvõtmine GFCM 41. istungjärgul ja selle edasine rakendamine, 3) GFCMi projekti „BlackSea4Fish“ mitmepoolne rakendamine, tuginedes piirkondlikule koostööle teaduslike andmete, uuringute ja hindamise vallas, 4) Mustal merel hariliku kammelja püügi mitmeaastase majandamiskava (GSA 29) vastuvõtmine GFCMi 41. istungjärgul ja selle edasine rakendamine. Kavas on sätestatud mitmepoolne lubatud kogupüük ning selle ajutine eraldamine Musta mere äärsetele riikidele 2018. ja 2019. aastaks. Mitmeaastase majandamiskava oluline element on ühise inspekteerimise ja kontrolli katseprojekti rakendamine merel. Majandamiskavas sätestatud läbivaatamisklauslid annavad võimaluse lubatud kogupüük ja kvoodid uuesti läbi vaadata, kui teaduslik nõuanne ei kinnita kalastussuremuse konstruktiivse arengu jätkumist. Lisaks nähakse kavaga 2020. aastaks ette lubatud kogupüügi alalise eraldamise skeem ja alaline inspekteerimiskava. Majandamiskava aitab piirkondlikul tasandil võidelda tõhusalt ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi (ETR-kalapüük) ning hallata nõuetekohaselt hariliku kammelja varusid.

Ettepanekus ei käsitleta ainult lühiajalisi probleeme, vaid see on ka osa pikaajalisest strateegiast, mille abil saavutatakse kalapüügi järkjärgulise kohandamisega pikaajaline jätkusuutlik tase.

Ettepanekus kasutatud lähenemisviis võib seega viia keskpikas perspektiivis väiksema püügikoormuseni, kuid pikas perspektiivis stabiilsete või suurenevate kvootideni. Seega väheneb kõnealuse lähenemisviisi pikaajalise tulemusena eeldatavalt püügikoormuse ja

püügivõimaluste kohandamisest tulenev keskkonnamõju. Pikas perspektiivis suureneb püügitegevuse jätkusuutlikkus.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

- **Kavandatud meetmete kokkuvõte**

Ettepanekus kehtestatakse püügipiirangud, mida kohaldatakse Mustal merel liidu püügitegevusele, et saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärk tagada kalapüügi bioloogiliselt, majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutlik maht.

- **Õiguslik alus**

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

Liidu kohustused vee-elusressursside säästvaks kasutamiseks tulenevad ühise kalanduspoliitika alusmääruse artiklis 2 sätestatud kohustustest.

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas, millele on osutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Ühine kalanduspoliitika on ühine kogu liidule. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.

Nõukogu kavandatava määrusega eraldatakse liikmesriikidele kalapüügivõimalused. Võttes arvesse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikeid 6 ja 7 ning artiklit 17, on liikmesriikidel õigus jaotada kõnealused püügivõimalused nende lipu all sõitvate laevade vahel. Seega on liikmesriikidel piisavalt manööverdamisruumi selliste otsuste tegemisel, mis on seotud neile eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamise sotsiaalse ja majandusliku mudeli valikuga.

Käesolev ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi. Sellise konkreetse määruse võtab nõukogu vastu igal aastal ning selle rakendamiseks vajalikud avalikud ja eraõiguslikud vahendid on juba olemas.

- **Vahendi valik**

Kavandatud vahend: määrus.

Tegemist on ettepanekuga kalavarude majandamiseks ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 alusel ja kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega määratakse kindlaks teatavate Musta mere kalavarude ja kalavarurühmade
püügi võimalused 2019. aastaks**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013⁸ kohaselt tuleb kaitsemeetmete vastuvõtmisel võtta arvesse kättesaadavaid teadus-, tehnilisi ja majandusnõuandeid, sealhulgas asjakohasel juhul kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) koostatud aruandeid.
- (3) Nõukogul on kohustus võtta vastu meetmed Mustal merel kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta kalavaru või kalavarurühma kaupa ning sealhulgas määrata vajaduse korral kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikes 4 on sätestatud, et kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel tuleks järgida kõnealuse määruse artikli 2 lõike 2 kohaseid ühise kalanduspoliitika eesmärke. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikes 1 on sätestatud, et kalapüügivõimalused eraldatakse liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus.
- (4) Vahemere üldine kalanduskomisjon võttis oma 2017. aastal toimunud 41. istungjärgul vastu soovitusel GFCM/40/2017/4 29. geograafilise alapiirkonna (Must meri) hariliku kammelja püügi mitmeaastase majandamiskava kohta. Soovitusel on kehtestatud hariliku kammelja lubatud kogupüük järgmiseks kaheks aastaks (2018 ja 2019) ajutiselt eraldatud kvootidega. Kõnealust meedet tuleks rakendada liidu õiguses.
- (5) Kalapüügivõimalused tuleks kehtestada olemasoleva teadusliku nõuande põhjal, arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte ning tagades samal ajal eri kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades ka silmas arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus.
- (6) Kättesaadava STECFi teadusliku nõuande kohaselt on vaja kalastussuremus hoida praegusel tasemel, et Musta mere kiluvarude jätkusuutlikkus oleks tagatud.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (7) Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalusi kasutatakse vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,⁹ eelkõige vastavalt nimetatud määruse artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse püügi registreerimist ja andmete edastamist kalapüügivõimaluste ammendumise kohta. Seetõttu on vaja täpsustada koodid, mida liikmesriigid peavad kasutama käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimiste kohta komisjonile andmete saatmisel.
- (8) Nõukogu määruse (EÜ) nr 847/96¹⁰ artikli 2 kohaselt tuleb kindlaks määrata, milliste kalavarude puhul kehtivad kõnealuses artiklis kindlaks määratud meetmed.
- (9) Hariliku kammelja varude puhul tuleks vastu võtta täiendavad kaitsemeetmed. Jättes kehtima praegu kohaldatava kahekuulise keeluaja ajavahemikuks 15. aprillist kuni 15. juunini, on varude kaitse hariliku kammelja kudemise ajal jätkuvalt tagatud. Püügikoormuse haldamine ja püügipäevade arvu piiramine 180 päevale aastas mõjub hästi hariliku kammelja varude säilimisele.
- (10) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, on oluline avada kõnealused Musta mere püügipiirkonnad 1. jaanuaril 2019. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist.
- (11) Kalapüügivõimalusi tuleks kasutada täies kooskõlas kohaldatava liidu õigusega,
- ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

Reguleerimise, kohaldamisala ja mõisted

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks Bulgaaria ja Rumeenia lipu all sõitvate liidu kalalaevade 2019. aasta kalapüügivõimalused järgmiste kalavarude puhul:

- a) Mustas meres elunev kilu (*Sprattus sprattus*);
- b) Mustas meres elunev harilik kammeljas (*Psetta maxima*).

Artikkel 2

Kohaldamisala

Käesolevat määrust kohaldatakse Mustal merel Bulgaaria või Rumeenia lipu all sõitvate liidu kalalaevade suhtes.

⁹ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

¹⁰ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (a) „GFCM“ – Vahemere üldine kalanduskomisjon;
- (b) „Must meri“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011¹¹ I lisas määratletud geograafiline alapiirkond 29;
- (c) „kalalaev“ – laev, mille seadmestik on ette nähtud mere bioloogiliste ressursside ärieesmärgil kasutamiseks;
- (d) „liidu kalalaev“ – liikmesriigi lipu all sõitev ja liidus registreeritud kalalaev;
- (e) „varu“ – mere bioloogiline ressurss teataval majandamisalal;
- (f) „lubatud kogupüük“ (TAC) – iga kalavaru kogus, mida võib püüda aasta jooksul;
- (g) „liidu autonoomne kvoot“ – liidu kalalaevadele autonoomselt eraldatud püügi piirnorm juhul, kui kokkulepitud lubatud kogupüük on määramata;
- (h) „analüütiline kvoot“ – liidu kalalaevadele eraldatud autonoomne kvoot juhul, kui analüütiline hinnang on olemas;
- (i) „analüütiline hinnang“ – asjaomase kalavaru olukorra muutumise kvantitatiivne hindamine, mis põhineb kalavaru bioloogia ja kasutuse andmetel, mis teadusliku läbivaatamise käigus hinnati kvaliteedilt piisavaks, et anda teaduslikke nõuandeid tulevaste püügivõimaluste kohta.

II PEATÜKK

Kalapüügivõimalused

Artikkel 4

Kalapüügivõimaluste eraldamine

1. Liidu autonoomne kvoot kilu osas, sellise kvoodi jagunemine liikmesriikide vahel ning sellega funktsionaalselt seotud tingimused, kui need on asjakohased, on esitatud lisas.
2. Hariliku kammelja lubatud kogupüük, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes ja kõnealuse lubatud kogupüügi jagunemine liikmesriikide vahel, samuti sellega funktsionaalselt seotud tingimused, kui need on asjakohased, on esitatud lisas.

Artikkel 5

Kalapüügivõimaluste eraldamist käsitlevad erisätted

Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et need ei piira:

- a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

- b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast vähendamist ega ümberjaotamist;
- c) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105 ja 107 kohast vähendamist.

Artikkel 6

Hariliku kammelja püügi koormuse haldamine

Liidu kalalaevadel on lubatud Mustal merel püüda harilikku kammeljat laeva üldpikkusest olenemata mitte rohkem kui 180 püügipäeva aastas.

III PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 7

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid saadavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmeid püütud kalavarude koguste lossimise kohta, kasutavad nad käesoleva määruse lisas esitatud kalavarude koode.

Artikkel 8

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*. Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides. Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja